

економіку, а й їх ефективного використання з точки зору не лише інвесторів, а й суб'єктів економічної діяльності, населення регіону.

Література.

1. Соціально-економічне становище Харківської області за січень-жовтень 2010 року: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://uprstat.kharkov.net.ua/socekonstan/2010rik.html>

2. Експрес-випуск «Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності Харківської області у 2009 році»: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://uprstat.kharkov.net.ua>

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ СОЦІАЛЬНОГО ТА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

**Ляшенко Ю.О., студентка,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка**

Проблема продовольчої безпеки в Україні є досить гострою і тісно пов'язана із кризовим станом економіки, обмеженістю матеріально-технічних і фінансових ресурсів, робочої сили, депопуляції сільського населення та іншими факторами, які впливають на процес забезпечення продовольчої безпеки.

В розвинутих країнах світу продовольча безпека розглядається як важлива умова соціальної і політичної стабільності й економічної незалежності країни. Наприклад, США і Франція має 100 % самозабезпечення продовольством, Україна, на жаль, далеко відстала в цьому відношенні.

На думку українських політиків проблеми продовольчої безпеки в нашій країні не існує, оскільки 93,4 % харчових продуктів, які споживає населення України припадає на долю вітчизняних товаровиробників. До 2000 року співвідношення між вітчизняним та імпортним продовольством складало 50 на 50 %, а критичним вважається перевищення імпортованих товарів у загальній структурі продуктів харчування більше ніж 30 %.

Проведені ж дослідження показують, що рівень споживання майже усіх продуктів в Україні значно нижчий, ніж в розвинутих країнах світу. Рівень споживання м'яса в Україні на 70 % нижчий, ніж в США та Франції і на 65 % - ніж в Німеччині. Нині показники, що

характеризують споживання продуктів харчування населення України і визначають рівень її продовольчої безпеки, знизилися до критичної межі, особливо це стосується м'яса, молока, фруктів і ягід, риби, овочів, яєць. Протягом більше десяти років у країні спостерігається одноманітне жирowo-вуглеводне харчування більшої частини населення.

Проблема продовольчої безпеки України формується як система взаємопов'язаних прийомів розробки оптимальних розмірів і структури виробничих ресурсів, з урахуванням організаційно-економічних умов, спрямованих на максимально можливе виробництво сільськогосподарської продукції.

Вступ України до СОТ з одного боку повинен відкрити дорогу українській продукції на європейські ринки, але з іншого боку ще точно не визначені переваги та недоліки, які отримає аграрне виробництво за цих умов. Наскільки корисним виявиться для України вступ до СОТ насправді, залежатиме від дій уряду.

Враховуючи сталу тенденцію до зростання кількості населення на Землі, особливо в арабських країнах, Китаї та Індії, Україна повинна спрямувати власні зусилля на розвиток вітчизняного аграрного сектора, оскільки продовольчий баланс цих країн показує, що їм недостатньо продуктів харчування для такої кількості населення. Тому можна прогнозувати зростання попиту та цін на сільськогосподарську продукцію. Україна ж має всі необхідні передумови (земельні й трудові ресурси, а також досвід) для розвитку сільського господарства та завоювання відповідного місця експортера високоякісних продуктів харчування на міжнародній арені.

Підвищення рівня економічної та продовольчої безпеки держави на основі нарощування обсягів виробництва продуктів харчування та поліпшення їх якості є стратегічним пріоритетом соціального та економічного розвитку України на сучасному етапі на найближчу перспективу. За таких умов продовольча безпека в контексті національної безпеки, передбачає здійснення активної державної політики, спрямованої на швидке подолання кризових процесів, забезпечення необхідної адаптації підприємств АПК до умов ринкової кон'юнктури, зміцнення їх фінансового стану, утвердження в перспективі України як держави з високоефективним, експортоспроможним сільським господарством.

Науковий керівник – ст. викладач Артеменко О.О.